

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Απ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - "Ἔτος ΚΓ"
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1260

Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος (Ἰωάν. 4,5-42)
21 Μαΐου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης

“Ἐνα θαῦμα” τὸ κοράκι περιστέρι

ΘΕΛΩ, ἀγαπητοί μου, νὰ σᾶς πῶ **ἓνα παρά-ξενο πρᾶγμα** σήμερα· ἓνα κοράκι ἔγινε περιστέρι! Εἶνε ποτὲ δυνατόν αὐτό; Καὶ ὁμως ἔτσι λέει τὸ εὐαγγέλιο. Ποιὸ εἶνε τὸ κοράκι; Μία γυναίκα ἀμαρτωλή, ποὺ ἡ ψυχὴ τῆς ἦταν μαύρη σὰν τὰ φτερὰ τοῦ κόρακα, καὶ κατόπιν ἄλλαξε τελείως, ἔγινε λευκὴ σὰν τὸ χιόνι, ἄσπρη σὰν περιστέρι. Πῶς ἔγινε τὸ θαῦμα αὐτὸ διηγεῖται τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Τὸ ἀκούσατε;

* * *

Μία μέρα, λέει, ὁ **Χριστὸς** μαζί μὲ τοὺς μαθητὰς του ξεκίνησε νὰ πάη σὲ ἄλλο μέρος. Εἶχε ἀμάξι; ὄχι· εἶχε ἄλογο; οὔτε· εἶχε γαϊδουράκι; οὔτε αὐτό. Φτωχὸς ὅσο κανεῖς ἄλλος, εἶχε μόνο τὰ πόδια του. Περπάτησε μέρα καὶ νύχτα, πέρασε βουνὰ λαγκάδια γεφύρια, κ' **ἔφτασε σ' ἓνα χωριὸ τῆς Σαμαρείας**, μακριὰ ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα. Στάθηκε ἀπ' ἔξω, σ' ἓνα πηγάδι. Ἦταν μεσημέρι καὶ **δίψασε**. Οἱ μαθηταὶ του πήγαν στὸ χωριὸ ν' ἀγοράσουν τροφίμα καὶ αὐτὸς ἔμεινε ἐκεῖ καὶ περίμενε. Σὲ λίγο νὰ κ' ἔρχεται μία γυναίκα μὲ στάμνα νὰ πάρη νερό. Ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει· «Δός μου νὰ πιῶ» (Ἰωάν. 4,7).

Ὁ Χριστὸς διψᾷ! Εἶνε ὁ Θεὸς· αὐτὸς ἔφταιξε τίς πηγές, τὰ ποτάμια, τίς λίμνες, τίς θάλασσες, τοὺς ὠκεανούς. Ὅλο αὐτὸ τὸ νερό, ποὺ πίνουμε, εἶνε δικό του δῶρο...

Στὰ παλιὰ τὰ χρόνια ἔπιναν οἱ ἄνθρωποι ἓνα ποτήρι νερὸ κ' ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους. Τώρα εἶδατε κανένα νὰ κἀν σταυρὸ; Θά 'ρθη ὥρα ὁμως ποὺ θὰ στερέψουν τὰ νερά, καὶ τότε θὰ τρέχουμε στὰ βουνὰ κι ἂν βροῦμε ἓνα ποτήρι νερὸ θὰ δοξάζουμε τὸ Θεό. Τώρα **εἴμαστε ἀχάριστοι**. Τῆ μπουκιὰ ἔχουμε στὸ στόμα, τὸ νερὸ πίνουμε, τ' ἀγαθὰ τοῦ Θεοῦ ἀπολαμβάνουμε, καὶ βλαστημοῦμε τὸ ὄνομά του. Καὶ νὰ σκεφτοῦμε, ὅτι νερὸ ὑπάρχει μόνο ἐδῶ στῆ γῆ. Πάνω στὸ φεγγάρι σταλαγματιὰ νερὸ δὲ βρῆκαν οἱ ἀστροναῦτες.

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν τὰ 'φταιξε ὅλα. Ἀλλὰ

τώρα ὡς ἄνθρωπος διψᾷ καὶ ζητάει νερό (ὅπως δίψασε καὶ πάνω στὸ σταυρὸ, καὶ δὲν τοῦ δροσίσαμε τὰ χεῖλη). Διψᾷ· καὶ ἡ γυναίκα τί τοῦ λέει· —Πῶς τολμᾷς ἐσὺ νὰ ζητᾷς νερὸ ἀπὸ μένα ποὺ εἶμαι Σαμαρείτισσα;... Τὸ εἶπε αὐτό, διότι ἀπὸ τὰ ρούχα καὶ τὴν προφορὰ κατάλαβε ὅτι ὁ Χριστὸς εἶνε Ἰουδαῖος, καὶ μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Σαμαρειτῶν **ὑπῆρχε μίσος**, ὅπως λ.χ. τώρα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τούρκων ἢ παλαιότερα μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων. Ὁ Χριστὸς τῆς λέει· —“Ἄν ἤξερες ποιὸς εἶν' αὐτὸς ποὺ σοῦ μιλάει, ἐσὺ θὰ τοῦ ζητοῦσες νὰ σοῦ δώσῃ νερό, **νερὸ ἀθάνατο**, ποὺ ὁποῖος πιῇ δὲ διψᾷ πλέον ποτέ. Τότε ἡ Σαμαρείτισσα λέει· —Κύριε, δός μου αὐτὸ τὸ νερό, νὰ μὴν ἔρχωμαι ἐδῶ νὰ παίρνω. Τότε ὁ Χριστὸς τῆς λέει· —Πήγαινε νὰ φωνάξῃς τὸν ἄντρα σου. Αὐτὸ τὸ εἶπε σκοπίμως. Ἐκεῖνη ἀπαντᾷ· —Δὲν ἔχω ἄντρα. Ψέματα ἔλεγε. Κι ὁ Χριστὸς λέει· —Καλὰ λές ὅτι δὲν ἔχεις ἄντρα· μὲ πέντε ἄντρες ἔζησες παράνομα, κι αὐτὸς ποὺ ἔχεις τώρα συζῆ μαζί σου ἀστεφάνωτος. Ἡ γυναίκα τὰ 'χασε· σὰ νὰ ἔρθῃ ἓνας ξένος ἀπὸ μακριὰ καὶ νὰ σᾶς πῆ τὰ μυστικά σας, ποὺ δὲν τὰ ξέρει οὔτε ἡ γυναίκα σας. —Κύριε, λέει, φαίνεται ὅτι **εἶσαι προφήτης**, ἀφοῦ ξέρεις τὴ ζωὴ μου. Μὲ τὴν εὐκαιρία, λῦσε μου μιὰ ἀπορία. Ἐμεῖς οἱ Σαμαρεῖται λέμε ὅτι ὁ Θεὸς πρέπει νὰ λατρεύεται πάνω στὸ βουνό μας τὸ Γαριζίν, ἐσεῖς οἱ Ἰουδαῖοι λέτε ὅτι πρέπει νὰ λατρεύεται στὰ Ἱεροσόλυμα· ποιὸ ἀπ' τὰ δυὸ εἶνε τὸ σωστό; Κι ὁ Χριστὸς τῆς λέει· —Πιστεψέ με, ὅτι πλησιάζει ἡ ὥρα ποὺ οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ λατρεύσουν τὸ Θεὸ δὲν θὰ εἶνε ἀνάγκη νὰ πάνε οὔτε στὸ Γαριζίν οὔτε στὰ Ἱεροσόλυμα. Ὅπου νὰ πᾶς κι ὅπου νὰ σταθῆς, θὰ μπορῆς νὰ τὸν λατρεύῃς· γιατί **«πνεῦμα (εἶνε) ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν»** (ἔ.ἀ. 4,24). —Δύσκολα πράγματα αὐτά, λέει ἡ γυναίκα, δὲν τὰ

καταλαβαίνω. Αὐτὰ θὰ μᾶς τὰ πῆ κάποιος ἄλλος πού περιμένουμε, **ὁ Μεσσίας** ὁ λεγόμενος Χριστός. Καὶ τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς λέει φανερά· **Ἐγὼ εἶμαι πού σοῦ μιλῶ!**... Τέτοια ἦταν ἡ ἐντύπωσί της ἀπὸ τὴ συνάντησι αὐτῆ, ὥστε ἀφήνει ἐκεῖ τὴ στάμνα της, πηγαίνει στὸ χωριὸ καὶ λέει στοὺς ἀνθρώπους· **Ἐλάτε νὰ δῆτε ἕναν ἄνθρωπο, πού μου εἶπε ὅλα τὰ μυστικά τῆς ζωῆς μου.** Ὅταν οἱ Σαμαρεῖται ἤρθαν στὸ Χριστό, τοῦ ζήτησαν νὰ μείνη κοντὰ τους· καὶ ἔμεινε ἐκεῖ δύο ἡμέρες, πίστεψαν δὲ πολλοὶ ἀκούγοντάς τον.

Καὶ ἡ Σαμαρεῖτισσα τί ἔκανε; **Ἀλλάξε Ζωή,** ἀλλάξε καὶ ὄνομα, ὠνομάστηκε **Φωτεινή.** Ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη ἀκολούθησε τὸ Χριστό καὶ ἔγινε ἱεραπόστολος. Μετὰ τὴν Πεντηκοστὴ πῆγε σὲ διάφορα μέρη. Ἐφτασε μέχρι τὴ Σμύρνη, ὅπου καὶ **μαρτύρησε.** Γι' αὐτὸ ἐκεῖ ἔχτισαν κατόπιν οἱ Ἕλληνες μιὰ ὡραία ἐκκλησία ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, πού ὑπῆρχε μέχρι τὸ 1922· τότε οἱ Τούρκοι τὴν ἔκαψαν.

Αὐτὴ εἶνε ἡ ἱστορία τῆς Σαμαρεΐτιδος. Νὰ πῶς μιὰ γυναίκα ἀμαρτωλὴ ἔγινε ἁγία, ἡ σκοτεινὴ ἔγινε φωτεινὴ, τὸ κοράκι ἔγινε περιστέρι.

* * *

Πολλὰ πράγματα μᾶς διδάσκει τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο. Τὸ κυριώτερο ποῖο εἶνε· **νὰ πιστέψουμε κ' ἐμεῖς στὸ Χριστό.** Τί νὰ πιστέψουμε· ὅτι πίσω ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινη φύσι του, πού διψοῦσε καὶ πεινοῦσε καὶ κουραζόταν, κρυβόταν ἡ θεότης. **Εἶνε Θεός!** τὸ φωνάζουν τὰ ἀμέτρητα θαύματά του, ἡ μοναδικὴ διδασκαλία του, ἡ ἁγία ζωὴ του, οἱ καταπληκτικὲς προφητεῖες του· τὸ φωνάζουν ἄγγελοι, ἀρχάγγελοι, ἄνθρωποι. Κι ἂν —μὴ γένοιτο— ἔρθῃ ὥρα πού ἐμεῖς ἀρνηθοῦμε τὸ Χριστό ὅπως ὁ Ἰουδας, τότε καὶ οἱ πέτρες θὰ φωνάξουν· **«Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· ἀμήν»** (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λειτ.).

Ὁ Χριστὸς λοιπὸν εἶνε Θεός, ὅπως τὸν πίστεψε καὶ τὸν κήρυξε ἡ ἁγία Φωτεινὴ καὶ μαρτύρησε γι' αὐτόν. Ἄλλ' αὐτὴ **ἡ πίστις μας πολεμεῖται** ἀγρίως. Πολεμεῖται ἀπὸ τοὺς πάσης φύσεως αἰρετικούς (παπικούς, προτεστάντας, χιλιαστὰς κ.λπ.), ἀπὸ τοὺς ἄλλοθρήσκους (μουσουλμάνους, σιωνιστὰς, μασόνους κ.λπ.), ἀπὸ τοὺς ἀθέους καὶ ὑλιστὰς, πολεμεῖται ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς ἀμαρτίας καὶ τῆς ἀσεβείας, πολεμεῖται ἀπὸ παντοῦ. Πολεμεῖται μὲ περιοδικά, μὲ ἐφημερίδες, μὲ θεάματα, μὲ τραγούδια, πολεμεῖται προπαντὸς μὲ ραδιοφωνικούς καὶ τηλεοπτικούς σταθμούς. Ἡ τηλεόρασί μας εἶνε ἡ χειρότερη στὸν κόσμον. Οἱ σταθμοὶ τῆς Τουρκίας δὲ βλαστημοῦν τὸν Ἀλλάχ· ἐμεῖς

τὸ Χριστὸ τὸ βλαστημοῦμε. Ὅχι μόνο στοὺς δρόμους καὶ τίς πλατεῖες, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ τὴν τηλεόρασι.

Τί πρέπει νὰ κάνουμε; Πρῶτον· **νὰ βουλώσουμε τ' αὐτιά μας** νὰ μὴν ἀκοῦμε τί λένε οἱ ἄπιστοι, καὶ νὰ κρατήσουμε βαθειὰ μέσ' στὴν ψυχὴ τὴν πίστι στὸ Χριστό. Δεύτερον· **νὰ διαμαρτυρώμεθα** ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀθλίας καταστάσεως. Καὶ τρίτον — θὰ τὸ πῶ, ἀλλὰ θὰ μ' ἀκούσετε; Ἡ Ἀποκάλυψις λέει, ὅτι οἱ ἄνθρωποι στὰ ἔσχατα χρόνια θὰ γίνουν **«βάτραχοι»** (Ἀπ. 16,13). Καὶ κόρακες θὰ γίνουν, καὶ τίγρεις θὰ γίνουν, καὶ λέοντες θὰ γίνουν, καὶ θηρία ἄγρια θὰ γίνουν, ἀλλὰ καὶ βάτραχοι θὰ γίνουν. Τί θὰ πῆ αὐτό; Ἐχετε δεῖ βατράχια; μιὰ στὸ νερὸ — μιὰ στὴν ξηρὰ. Ἐτσι θὰ γίνουν κ' οἱ Χριστιανοί· μιὰ μὲ τὸ Θεὸ — μιὰ μὲ τὸ διάβολο. Μέσα στὴν ἐκκλησία εἶνε μὲ τὸ Θεὸ καὶ τοὺς καμαρώνουν οἱ ἄγγελοι· μετὰ, ὅταν πᾶνε στὸ σπίτι ἀφήνουν τὸ Θεὸ καὶ πηγαίνουν μὲ τὸ διάβολο. Πότε; Μόλις ἀνοίξουν τὴν τηλεόρασι κι ἀρχίσουν νὰ βλέπουν τὰ αἰσχρά. Εἶσαι Χριστιανός; πρέπει νὰ ἔχῃς συνέπεια· μὴ βλέπεις αὐτὲς τίς ἀθλιότητες, γιατί ἀμαρτάνεις.

Πῆγα σ' ἕνα χωριὸ καὶ κηδεύσαμε ἕνα παιδάκι ἐννιὰ χρονῶν· ἔκλαιγαν ὅλοι. Εἶδε στὴν τηλεόρασι κάποιον πού κρεμάστηκε ἀπὸ ἕνα δοκάρι. Κι αὐτὸ πού εἶδε, τὸ ἔκανε ὁ ἴδιος· πῆρε ἕνα καλῶδιο, κλείστηκε σὲ μιὰ ἀποθήκη, καὶ κρεμάστηκε ἀπὸ ἕνα δοκάρι — αυτοκτόνησε. Ὅλο τὸ χωριὸ φώναζε· **«Ἀνάθεμα στὴν τηλεόρασι! καταστρέφει τὰ παιδιά!...»**

Τὸ εἶπε ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός, ὅτι θὰ βγάλῃ ὁ διάβολος ἕνα κουτὶ πού θὰ τρελάνῃ τὴν ἀνθρωπότητα. Καὶ τό' βγαλε· εἶνε ἡ τηλεόρασις. Λοιπὸν **κλείστε τὴν τηλεόρασι!** Καὶ θὰ σᾶς ὑποδείξω μιὰ ἄλλη τηλεόρασι, πολὺ φτηνὴ· εἶνε ἡ ἁγία Γραφή. **Πάρε μιὰ ἁγία Γραφή, ἀνοίξέ την,** καὶ θὰ δῆς μέσα ἀγγέλους, ἀρχαγγέλους, τὴν Παναγία, τοὺς ἀποστόλους, τὸ Χριστό. Ὅπως ἡ Σαμαρεΐτιδα εἶδε τὸ Χριστό καὶ ἀπὸ κοράκι ἔγινε περιστέρι, ἔτσι κ' ἐσεῖς. Ἄν πάρετε αὐτὴ τὴν τηλεόρασι, τὴν ἁγία Γραφή, θὰ δῆτε ἀλλαγὴ. Ἦ ἀκοῦτε αὐτά; ἔχει καλῶς· δὲν τ' ἀκοῦτε; ἐσεῖς θὰ τὰ πληρώσετε. Σήμερα, πού ἀκούσαμε τὸ εὐαγγέλιο, νὰ λάβουμε ἀπόφασι σταθερά, νὰ μὴν ἀνοίγουμε πλέον τηλεόρασι, γιὰ νὰ βρῆ τὸ σπίτι τὴν ἡσυχία του. Ἡ τηλεόρασι κάνει τὸ περιστέρι κοράκι· ἡ ἁγία Γραφή κάνει καὶ τὸ κοράκι περιστέρι.

Κρατήστε τὴν πίστι τῶν πατέρων μας, γιὰ νὰ 'νε ὁ Θεὸς μαζί σας διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων· ἀμήν.

† **ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος**